

1886’DAN BUGÜNE MÜCADELE SÜRÜYOR

Dünyanın ezilenleri, emeğini satarak geçinmek zorunda olan milyonlar üzerlerindeki tüm baskılara rağmen özgürlük bayrağını dalgalandırmaktan hiç vaz geçmedi.

Amerikan Emek Federasyonu 1 Mayıs 1886’da 8 saatlik iş günü uygulamasına geçilmesi için grev çağrısı yaptı. Bu çağrıya çalışma şartlarının ve yokusluğun bezdirdiği yüzbinlerce emekçi karşılık verdi. Sadece Chicago’da 400.000 işçi greve destek verdi. 3 Mayıs’ta polisin bir işçiye öldürmesi üzerine anarşist işçiler 4 Mayıs’ta Haymarket Meydanı’nda bir miting çağrısı yaptılar. Miting sırasında ve sonrasında, anarşist veya marksist tüm sosyalistlere yönelik yoğun saldırılar boy gösterdi. Tutuklananlar arasından 5 anarşist devrimci Albert Parson, August Spies, George Engel ve Aldoph Fischer 11 Kasın 1887’de asıldı. 1889’da Paris’teki Enternasyonal Sosyalist Kongreye katılan Amerikan delegasyonu, ölen anarşistlerin anısına 1 Mayıs’ın işçi bayramı olarak kabul edilmesini önerdi ve bu fikir kabul edildi.

118 yıl sonra, birçok yerde insanlar hala karın tokluğuna haftanın 6,7 günü 10, 12 saat, iş güvencesi, izin hakkı, sağlık güvencesi gibi mücadelelerle elde edilmiş pek çok haktan yoksun çalışmaya mahkum ediliyorlar. Uğruna pek çok insanın öldüğü haklar teker teker gaspediliyor, kölelik şartlarına geri dönülüyor. Taşeronlaştırma politikaları, IMF, Dünya Bankası, GATS gibi kapitalizmin politikalarını

tüm dünyaya dayattığı örgütlerin yürürlüğe soktuğu Kamu Reformu Kanunu gibi kanunlar, örgütlenmenin önüne konulan engeller, sendikaların kapatılması saldırının artarak sürdüğünü gösteriyor. İdam edilen anarşistlerden August Spies’in sözleri, tüm bu saldırılara karşı cevap niteliğinde: “Eğer bizi asarak tahakküm altındaki milyonların, sefalet içinde çalışan ve kurtuluşu arzulayan, kurtuluşu bekleyen milyonların, sefalet içinde çalışan ve kurtuluşu arzulayan, kurtuluşu bekleyen milyonların bu hareketini, işçi hareketini ezebileceğinizi umuyorsanız; eğer düşünceniz buysa,

o zaman asın bizi. Burada bir kıvılcımı ezeceksiniz, ama şurada, burada veya orada, arkanızda veya önünüzde, her yerde alevler yükseliyor. Bu gizli bir ateş. Bunu asla söndüremezsiniz!”

1 Mayıs kapitalist sisteme karşı yükselen küresel direnişin, yönetenelerin, paranın ve kirli ilişkilerin olmadığı özgür bir gelecek arzusunun festivali. Saldırının sürdüğü, direnişin güçsüzleştirilmeye çalışıldığı bu günlerde, geleceğimize sahip çıkmak için direnişi büyütelim, küreselleştirelim. 1 Mayıs yeni bir yılın, yeni bir geleceğin ilk günü olsun. Tüm dünyada ezilen, emeğini satarak yaşamını geçirmek zorunda olan milyonların İşçi Bayramı kutlu olsun.

Selanik’te Fabrika İşgali

Selanik’te yıllardır boş duran Ifanet fabrikası 60 kişi tarafından işgal edildi. İşgalin amacı güncel hayatın insanları sıkıştırmaya çalıştığı dar alanlara karşılık anlamsızca boş olarak duran bu endüstriyel tesisi halka açık bir alan haline getirmek. Ifanet kompleksi toplam 18.000 m² lik bir alanı kaplıyor. Fabrikanın bulunduğu mahalleye işgali duyuran bir bildiri dağıtıldıktan sonra İlk binanın tamirine başlandı.

Aşağıdaki metin mahalleye dağıtılan bildirinin son bölümüdür:

“Kapatılmış bulunan Ifanet fabrikasının işgal edilmesinin birden çok nedeni var: mevcut dünyanın saldırgan bir direnişle olumsuzlanmasının yanısıra gündelik hayatının ve iletişimin örgütlenmesi konusunda yaratıcı çözümler üretmek.

Burasının bir toplanma merkezi olmasını, kolektif tutkularımızın ve eğlencelerimizin bir başlangıç noktası olmasını istiyoruz. Kişisel ve kolektif yaratımlar için herkese açık olmasını istiyoruz. Yeni insanlarla ve düşüncelerle zenginleşen açık bir toplumsal alan olmasını istiyoruz.”

KARA GAZETE

İktidar neredeyse direniş de orada

Mayıs 2004

Sayı 9

karagazete@excite.com

http://karagazete.cjb.net

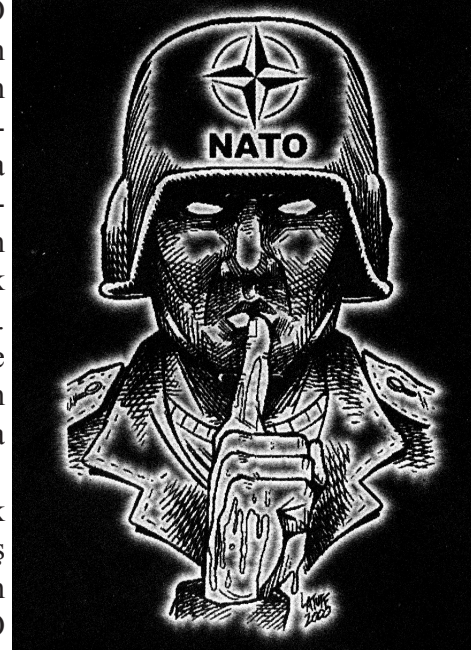
FESTİVAL YAKLAŞIYOR...

28-29 Haziran’da İstanbul’da düzenlenecek zirveye karşı bir yandan devlet baskısı artarken diğer yandan karşıtlarının hazırlıkları ve eylemleri genişleyerek sürüyor

İstanbul’da düzenlenecek olan NATO zirvesi yaklaşırken farklı kesimlerden farklı sesler geliyor. Bu toprakların efendilei, evrenin efendilerini ağırlayacak olmanın heyecanı ve gururuyla hazırlıklarını hızlandırarak sürdürüyorlar. Zirveden aylar önce başlayan baskıların hazirana kadar artacağı pek çok kesim tarafından ön görülüyor. Giderek artan “güvenlik önlemleriyle egemenler demokrasi söylemlerinin yalandan ibaret olduğunu bir kez daha gösteriyor.

Zirve öncesi eylemlilikler de artarak devam ediyor. NATO’nun kuruluş yıl dönümü olan 4 Nisan’da o günün ilk ve orta dereceli okullarda “NATO günü” olarak kutlanacağını söyleyen

bir grup 4 Nisan Müsamere kolu adıyla, Taksim Mis Sokak’ta bir eylem gerçekleştirdi. Anarşist, Liberter Sosyalist, Liberter Marksist, Otonomcu kiş ve grupların oluşturduğu 40 kişilik grup, trampet eşliğinde ve okul yakaları takarak, uygun adım yürüyerek eyleme başladılar. Kara, kara-kızıl bayraklar ve çeşitli dövizler taşıyan eylemciler, “Susma haykır, NATO’ya hayır” , “İsyen, Devrim, Özgürlük” “Bütün Devletler Katildir” “Seattle, Cenova, Prag, Selanik, İstanbul isyan” şeklinde sloganlar atıldılar. Sorunun patronların, komutanların, önderlerin, kocaların ya da büyüklerin yüzyıllardır bizler adına karar vermesinde olduğu belirtilen basın açıklaması “Buradan Seattle’da, Prag’da,

ran’da İstanbul’da yapılacak zirve öncesi terör örgütü NATO’ya kapıyı bugünden gösterdiler. Dün protestoyu gerçekleştiren biz NATO karşıtları, emperyalizme ve iş birlikçilerine geçit vermedik. 28 Haziran’da da NATO’ya ve Bush başta olmak üzere NATO şeflerine geçit vermeyeceğiz.”denildi.

Ankara’da ise 12 Nisan 2004 Pazartesi günü Ankara Üniversitesi Cebeci Kampüsü’nden Kızılay’a yürüyüşe geçen Ankara Üniversiteleri Öğrenci Koordinasyonu’ndan 70 öğrencinin NATO’ya karşı yapmak istediği basın açıklaması 5000 polisin saldırısıyla engellendi. Öğrencilerin büyük çoğunluğu gözaltına alındı.

Zapatista yürüyüşüne silahlı saldırı

10 Nisan 2004 Cumartesi günü Zapatistaların içme suyu kaynaklarına ulaşmak amacıyla Chiapas dağlık bölgesinde, San Cristobal de las Casas yakınlarında düzenledikleri barışçı bir yürüyüşe taşlar, yanıcı maddeler ve silahlarla saldırıldı. Saldırı sırasında 29 Zapatista yaralandı, üçünün durumu ciddi, bir kişinin ise başından aldığı yaralar nedeniyle hayatı tehlikesi var.

San Cristobal de las Casas’daki hastanede bulunan Zapatistalar yetersiz tıbbi bakım ve sürekli polis baskısından muzdaripler. Chiapas’da Los Altos, Zinacantan beldesinde 125 Zapatista ailesi PRD (Devrimci Demokratik Parti) militanlarının saldırı tehdidi nedeniyle evlerini boşalttılar. Zinacantan’ın PRD’li belediye başkanı Zapatistalar üzerinde partisine katılmaları ve Zapatizmi bırakmaları yönünde baskı oluşturmak için Paste, Jech’vo, ve Elambos’un içme suyu kaynaklarını kesmişti.